

ДІЛО

ВХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок № 10, II. пош.
Конте пошт. шлям. 143.322
Адреса для телеграм:
"Діло", Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. перед полуднем.
Рукописи не повертаються.

ПЕРЕДПЛАТА В КРИЮ:
Місяць 8-00 ма.
Чвертьріччя 14-00
Півріччя 26-00
Річно 48-00

ЗА ГРАНИЦЮ: 8 Ангелі і 1 мандр. Франції, Гельсінкі, Бельгія 20 фр. Франції 750 ма., Німеччина 750 ма., Швейцарія 5 шв. фр., Чехословаччина 30 ч. к., Румунія 150 лей, Бельгія 750 ма., Австрія 750 ма.—Ділою керує 1 ма.

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарня: 29-25.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
25 сот.

Відпочинок на лаврах.

З нагоди закриття сеймової сесії.

Львів, 19. березня 1932.

В п'ятницю, 19. д. м. декретом президента зачинено звичайну сесію польського сейму і сенату. Назад на тиждень перетили доки надзвичайні повноваження президента і звичайно пророчество, що найближчий раз збереться сейм аж 1. листопада або 1. грудня 1932 року, себто знову в найближньому конституційно наказаному реченні. Таким робом після 4 і пів місяців праці розійшлися члени польських законодавчих палат на 7 і пів місячний відпочинок.

Яна не була праця, про це казав у прошалі-ному слові маршал сейму д-р Снігальський. Відбудеся, мовляв, 232 комісійних засідань і 41 пленарних. На них вирішено 192 нових законів, 71 поспільських внесків і 31 сенатських змін, себто палата "перепрацювала" 294 справ. Імпонує цифра! Виходить, що — прибітано — в кожних трьох комісійних засіданнях виснажували по два нові закони, а кожне пленарне засідання сейму перерішало "полагоджувало" більше, ніж 4 закони! До того ж під себе пригадаймо, що серед тих законів були такі "дрібнички", як державний бюджет на найближчий рік; нові повноваження для президента декретувати закони в далеко ширших розмірах, ніж у додатку до зміни конституції з 2. VIII. 1926; новий устрій шкільництва; закон про збори; новий колонізаційний закон — і т. д. і т. д., а все те в часах паралітичної економічної кризи, великих міжнародних конфліктів і небезпечного запруження внутрішніх політичних, національних і соціальних відносин.

Ті сухі цифри на тлі такого фактичного статусу у державі, ставлять ту рекордову "роботність" законодавчої палати у специфічному сенсі, яке під великий знак розвитку ставить партію і такої "праці" і такої законодавчої машини. Боже чейже ці цифри пригадати про те, що ніяк сек-так цілова аналіза пропозиційних законопроектів була фінансово неможливою; що була неможливою взагалі ніяка дискусія на парламентській і парламентській державній справі; що — поспільсько — закони, прийняті таким змешалізовано-машинним способом мусять стати предметом вічної морки для правників і фізіологів та всіх виконавчих органів влади, які шойно на практиці будуть переривати благодати тієї системи законодавчої могоїдності.

Але тут слід загадати ще про додаткові статистичні цифри, позаніж теж маршалом сейму. Отже показується, що на 192 закони — 195 було урядових і лише 7 (сім) в поспільської ініціативи. Найважливіше характеристичний показник обличчя польського парламенту! Любопитний висновок з тих двох цифр потрібний: 1) атмосфера такої парламентської праці не дозволяла виринати ніяким розумно-творчим законодавчим ініціативам, 2) коли вони в них виходили та коли в них виходили, то їх систематично сеймова більшість проваляла (на 71 таких внесків ухвалено лише 7) і 3) мале "монополювання" виснажене, уряд з одного боку запаралілюючи парламент своїми проектами, з другого боку обмежуючи його діяльність до 4 і пів місяців на рік — жадав від парламенту лише формальної апробати, опортуні на "вітри", що законопроекти в потрібний і добрий.

Цей образ близько законодавчої діяльності сейму в його останній сесії — не один бік медальної праці цього парламенту. Другий — це політичні наслідки такої системи. Ці наслідки являлися до дальшого загострення політичних відносин на всіх ділянках і під кожним оглядом, дарма, що адалася, що дальше загострення уже досі неможливе. Нібито маленька демонстрація: вихід цілої польської і польської сеймової опозиції (за нимком 3-х галицьких життів) перед "прошальним" промовою маршала, на демонстрації має свою виразну мову: 1) елементарний урядом (і його парламентарно-експлуататорно) проти себе всіх польських і польських політичних партій (груп, 2) виключення всякої "опівпраці" навіть з такими автоформалістичними і куртуазними ви-

падах, як принагідні промови в нагоду відкриття і закриття сесії і 3) нагладне підкреслення, що вся опозиція нічого спільного не має з такою "прадедальністю" сейму. Загострення дійшло до того ступня, що оце збереться від часів відродження Польщі представники польських патріотичних партій натякнули на можливість підпольної боротьби.

Про білизну сеймової сесії для українців треба би писати окремо нові "концепції" розвитку української проблеми в Польщі, міністерські офіційні заяви, нові офіційні і лівофіційні погрози, прешні конкретний подарок у фор-

Українська мова у волинських школах.

Звідолення Кураторії Волинської Шкільної Округи (Дз. Укр. Нр. 10, 1928 р.) вказує, що в 1927-28 шк. році було на її території 1.185 прилюдних народних шкіл, із чого:

1. з польською мов. навчання	375
2. з поль. мов. навчання й україн., як пред.	348
3. з поль. мов. навчання й чеською як пред.	12
4. з пол. мов. навчання й укр. та чес. як пред.	2
5. з поль. мов. навчання й німецьк. як пред.	5
Разом польських шкіл	742
6. польсько-україн. (україністичних)	417
7. польсько-чеських (україністичних)	4
8. з україн. виклад. мовою	5
9. з чеською виклад. мовою	17

Щоб перекозатися, в якому відношенні стоїть подія шкіл з огляду на мову навчання до національного розподілу дітей, наведемо статистичні дані, що обіймають тринадцять річків (1913—1925).

Діти, яких рідною мовою є українська 738.127 — 70 проц.; польська 72.479 — 15 проц.; жидівська 43.124 — 9 проц.; німецька 11.910 — 2,5 проц.; чеська 7.662 — 2 проц.; російська 4.493 — 1,5 проц.; білоруська 517 — 1,5 проц.; литовська 361 — 1,5 проц.; інша 1.762, 1,5 проц., незнана 33. — Загальне число 480.272.

З цього виходить ясно, що 70 проц. українців має 3 школи, себто 0,3 проц. замість 830 шкіл; 15 проц. поляків має 722 школи, себто 63,2 проц. замість 180 шкіл; 2 проц. чехів має 17 шкіл, себто 1,5 проц. замість 22 шкіл; 9 проц. жидів не має жадної школи замість 106 шкіл; 2,5 проц. німців не має жадної школи замість 26 шкіл.

Загальною школою припадає на 95 дітей (тепер напевно на яких 120—130), з чого одна польська школа на 48 поляків, а одна українська школа на 33.812 українців. Іншими словами — одна польська дитина має такі права, як сімсот українських.

Е ще, правда, 417 шкіл із польсько-українським викладом (україністичним) та 4 чесько-польські школи (разом 35 проц.), яких ми не брали в рахунок, бо вони формально і польські й українські. На цій основі (35 проц. уттраквістичних шкіл) можна би подумати, що хоч з тих уттраквістичних шкіл користає половина українських дітей. Та справа фактично представляється ще гірше! Передовсім мусимо пам'ятати, що уттра-

Чи думаєте про свою будучність? Якщо так, то складайте свої ошальності в Кооперативному Банку „Дністер” у Львові, вул. Руська ч. 20.

мі підляло законів, складаних спеціально в думку про українців, — це тема дуже широка. На цьому місці обмежуватимемося до ствердження факту, що в моменті, коли члени парламентарних установ розійшлися на 7 і пів місячний „відпочинок”, паляють у державі відносини, які дають парламентарію — у розумінні демократично до парламентаризму — линайменше відпочивати. Лаврових ніяких польських парламентарів в останній сесії не пригадали.

вістичними заанішилися на Волині тільки найнижче організовані школи (1—2, а найбільш 3-клас.).

Всі школи вищою організаційного ступеня перемінені на чисто польські. На цій основі можемо ствердити, що 417 уттраквістичних шкіл (35 проц. усіх шкіл) у німкий спосіб не може облігати половини української дітвори (35 проц. усієї дітвори), а найбільше одну її третину! Всього, себто 2/3, нині около 60.000 наших дітей, учиняє в польських школах із українською мовою як обов'язковим або необов'язковим предметом, або в таких-же школах узагалі без української мови!

В який спосіб докотилося до цього волинське шкільництво? Послухайте авторитетного голосу Кураторії зі згаданого звідолення: „Дуже характеристичне для оцінки волинських відносин, що справа мови навчання в школі не обходить населення в такому степені, як можна думати на основі часописів, особливо українських. Українське населення Волині завжди природним і для себе найкориснішим таке розв'язання мовної проблеми в школі, яке, задоволюючи культурні потреби в обсягу мови та забезпечуючи дитині початки науки в рідній мові — давало би разом добре знання державної культури. Тому-то тип двомовної (уттраквістичної) школи сприймається з загальним признанням населення. Думати також треба, що попри так зорганізовану школу можна досягнути зв'язу з польською населення Волині з польською державністю, що двомова школа є тією школою, яка у вихованні реалізує симбіоз польсько-українського співжиття”. Чудесно! Але чому з таким випадком навіть ті уттраквістичні школи стоять у такій величезній диспропорції до кількості того ж таки українського населення? Чому українській дитині накинено чисто польські школи, в яких вона часто не чує ні рідної мови, ні рідної пісні, ні рідної молитви? Тут Кураторія ніде справи зломилася в тому місці із сорому, щоб не уявляти страшного фарицейства й облуди...

К. П.
(Продовж. буде).

*) Не подано тут, на жаль, скільки є таких шкіл, в яких українська мова є обов'язковим предметом, а скільки знову таких, в яких є предметом надобов'язковим.
*) Дз. Укр. К. О. С. W. Нр. 2, 3, 1930 г.

Проти довозу радянського дерева.

ЛОНДОН, 19. III. ПАТ. Підписання контракту на доставку німецького дерева синдикатом 160 англійських імпортерів викликало в англійській публицій опії велике обурення. Преса зазначає, що англійські консументи з неготовуванням довідуються про цю умову бо со-

в'єсть чесних громадян вже давно порушена реалізація про автарічний практиці радянського уряду при рубанні лісів. Публиця опія дитиметься, що уряд годиться на пошук радянського дерева.

ЩЕ В СПРАВІ КАЛЕНДАРЯ.

(Голос у дискусії.)

Від якогось часу на сторінках „Діла“ стали з'являтися статті, що мають на меті підготувати грунт під зміну календаря. Замітно, що більшість тих, що забирали голос у дискусії, висловлюється за реформу, а навіть ставлять справу так, начеб „теоретично вона вже була підготована“, — лишається тільки внести в життя бажану їм зміну. Один тільки В. Островський, — до речі: не-галичанин і не-уніат, зайнятий у цій справі інше становище.

Мимоволі насувається питання: Невже галичани справді такі „поступові“? Невже ті самі, що досі були найбільш консервативним елементом на цій Україні, нараз, немов під дотиком чудодійної салочки, так легко кадають те, що було святістю для діда і прадіда?

І приходять інші відповіді. Більше згідна з природою українця: підозріваю, що це традиційна отимілість і лінивість не дали ще досі змоги висловитися галицькому громадянству про цю справу. Багато треба, щоб розворушити дрімлячу душу українця, великої праці треба, щоб викликати в нього чин. Коли говорю зі стрічними про статі в „Ділі“, — всі в один голос осуджують Симіліа, д-ра Оленицького й ін., хвалять Островського, — але чому не вчипити цього прикладно, чому голосним протестом не озветься вся суспільність, — це тайна її психічної структури.

Один із тих, що передімном забирали голос у дискусії домагався, щоб дискутувати об'єктивно. Безперечно, — якщо дискутувати, то тільки об'єктивно. Але спитаймо себе: Чи в теперішнє „время дите“ ми можемо дозволити собі на безпристрасну, академічну дискусію? Хібаж ми не маємо вже нічого кращого до роботи, як перевести реформу календарів? Чи не краще відложити цю справу до часу, коли наш нарід „як хавяія домоганий“, зможе спокійно й розважливо влаштувати власну хату?

А то виходить таке, що дах горить над головою, а мешканці, замість гасити пожежу, сперечаються, де краще було б повісити образ...

Реформа календаря в нас фактично вже давно переведена. Ніяка установа не зачиняє адміністративного року від 14. січня, ніхто з нас не тайфує часу на перестроювання сьогоднішньої дати на старий стиль. Ідемо разом з цивілізованим світом і ніякої реформи в нашому практичному, щоденному календарі не потребуємо. Лишається наш церковний календар, наших кілька рокомів свят. Чи це справа? так когось болять, що наше Різдво аж дві неділі пізніше польського? А якщо так, колишній Великдень випав аж на літо, чи

на осінь, як це об'являли ті, що займалися недотачами юліанського календаря, — чи це для нас таке велике національне нещастя?

Про практичні витрати, які нібито приносять святкування подвійних свят, говорити не буду. Найважливіший аргумент висказав д. Островський у своїй прегарній статті. — Справді, чому ми, що йдемо ген-ген позаду за жидами в торгівлі і промислі, маємо їх випереджувати у використуванні того заробітку, який принесе знесення кількох своїх свят? Чи не краще заждати, аж жиди перенесуть свій шабас на неділю...

Але при порівнянні з жидами насувається ще одна думка. Жидів не тільки примушували святкувати крім своїх ще й чужі свята; вони мусіли мешкати в окремих ділянках, мусіли носити згрібні знаки (штрамом, пейси), щоб кожне віраду бачило, що це окрема, нижча, гідна погорди категорія людей. А що жиди зробили? Чи вперлися своєї традиції, своїх святощів? Ні. З погорди й ненависті „гоів“ зробили цінний цемент, який тим сильніше сконденсував їх в одно тіло, дав відпорність на всілякі асиміляційні й деанціоналізаційні заходи. Одному тільки нашому русинові аж так прикро, коли чужинцеві зневажає його свято, що він мусить... його покинути, святкувати разом з чужинцями. Гей, не легко об'єктивно дискутувати з такими аргументами!

Підноситься ще таке: В гр.-кат. свято приходять наш селянин до адвоката зі справою. Мусіє прийти в свято, бо коли інакше не має часу, а в додатку стільки свят... І дотичний меценас, замість його за комір викинути зі своєї канцелярії та навчити, як шанувати своє свято, — признає йому рацію...

Бо либонь не так селянинові, як п. меценасові важко втратити день і клієнта. Селянин має час, має його доволі, — наше життя ще не таке замерканизоване, щоб на долари числити втрачені мінуты. А селянин іде собі до міста в свято,

бо це для нього розвага. Походить собі поміж пробою, до шинку вступить, а при наголі й до адвоката... який тільки чекає на нього, замість навчити його пошани народної традиції.

Говориться врешті, що наш нарід уже тайно свідомий, що календар для нього не грає ролі. Дай Боже, щоб так було. Дуже похвально, коли є вже й такі римо-католики, що почували себе українцями. Але я дозволю собі ствердити, що це пусте балакання. В чимало свідомих сіл і в свідомі національно олімпі. Але в цілі повіті, де треба ще цілих десятків літ важкої праці, змін до такого стану дідів. І мабуть ті, що видавали цей аргумент, це дуже добре знають. Принаймні повинні знати. А якщо не знають, то нехай уперед передіться по нашій землі, підпають кісткість, — а тоді нехай беруть на свою совість ті сотні тисяч, коли не мільони, яким, на їх думку, ця невинна реформа не пошкодить.

Про солідарність із нашими братами з Волині й Бел. України, що святкують згідно з традиційним звичаєм, не зважаючи на „український“ згоди, — говорити зайве; це пригадав нам, галичаним, які ломлять уже 13 літ софальський кордон, — колишній д. В. Островський.

А врештеш...

Может ми так взагалі зачали вирікатися по трохи того всього, що ще різняє нас від наших сусідів?..

По календарі — азбуки, потім мови, а далі й свого імені. Бо пощо? Таж не все чужинці зважають, топчуть, — наш чоловік на кожному кроці наражений на неприємності...

Ставлю мерщій точку, бо чую, що ще одне слово, а мій допис може стати не тільки не „об'єктивним“, але просто неапатляментарним.

Марія Редькова.

Від Ред.: Згідно з нашою об'єктивною містимо і цей голос у календарній дискусії без змін — з винятком однієї уступки, який ми примушени були вкертнути. Думали, що зважати аргументи авторів статті не треба, — зробили жме це за нас краще автори всіх попередніх статей за цю саму тему, а між ними й такі високоосвічені громадяни, як проф. Ю. Романчук, о. дек. Гірич і інші.

Втрата закордонних ринків.

Наслідки господарського відокремлення.

Польща веде політику повної господарської самовистарчалності, яка проте в практиці зводиться до того, що інші держави примінують до польського експорту такіж самі репресії. Поминаючи факт, що Польща не має корисних договорів зі сусідами, тепер навіть виразні „приятелі“, як Франція, „скорочують“ польський

експорт, що відбивається некорисно передовсім на хліборобстві. Поминаючи Польщі при творенні середньо-європейського господарського блоку, якого ініціатива вийшла саме від Франції, свідчить досить виразно про негативну оцінку польських експортних можливостей за кордоном.

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ 3 ДНЯ 22. БЕРЕЗНЯ 1932.

МИХАЙЛО РУДНИЦЬКИЙ.

Вартість твору.

Критика кожної доби хоче допомогти мистецтву доповісти те, чого сам артист не вміє сказати вибраними ним засобами. Та сама вона, так само як твори, які розяснює, оцінює та перетворює, має тільки обмежену низку засобів, що здатніші є та мусять бути реакцією на анекдотичні форми та ідеї.

Серед різних течій і напрямків, суспільних і мистецьких ідеалів, творчих індивідуальностей, що стоять поза всякими напрямками і не входять у рамки критичних дефініцій, серед безлічі не-мистецьких плодів призначених для маси — можемо відрізнити два великі змагання змаганні із двома вахилами нашої людської природи: переживати все по-своєму, згідно із потребами нашого індивідуального „я“ і узагальнювати.

Мистецтво це пошування сполучки цих двох протилежних нахилів. Як ця сполучка твориться, про це оповідає історія кожної доби, кожного народу та кожного творця зокрема. Ми захоплюємося твором тим більше, чим краще він уміє поєднати наші індивідуальні духовні потреби зі загальними ідеями. Саме критика розяснює, розплатує та подивляє безсилна зі своїми загальними висновками це таємне порозуміння між світом уяви одиниці з талантом і сотнями тисячами чи мільйонами одиниць, які сприймають якийсь твір і тисячами потверджують факт, що існує щось опільне між ними — „загальні ідеї“.

Коли кажемо про чар впливу твору на за-

гал або обмежений гурт вибранців залежить від його форми, у поняття „форми“ вкладаємо вже все те, що необхідне для його інтелектуального розуміння. Коли кажемо, що твір наводить відгук, завдяки своїй ідеї, у поняття „ідеї“ вкладаємо весь той зміст, що промовив до нас саме із того твору, що є наскрізь індивідуальною формою вислову.

Поодинокі таланти, мистецькі напрямки епохи та народи мають більше нахилу змальовувати, передавати бачене та переживане, ніж думати над своїми переживаннями, аналізувати їх, перетворювати в загальні ідеї. Критика стежить за процесом цих вагань і переливів, що йдуть від чистої лірики до чистої філософії.

І в критиці, так само як у „чисто-літературних“ творах, знаходимо всі роди форм, що починаються чисто-естетичними теоріями і кінчаються ідеологічними тезами. Кожна з тих форм пригадує письменникам: що саме вони анектували у творі та хоче оборонити їх перед двома небезпеками кожного твору: струменем безладних вражень, які не зв'язує інтелектуальне ауслалля і логікою, що заморожує найкращі переживання.

Ріжні роди мистецтва пробують вряди-годи підняти джерела своєї творчості формами та ідеями з інших родів або визволитись від них. Літературні гасла наслідувати природу, малювати те, що бачимо, наблизити поезію до музики чергуються із протестами малярів та музик, щоб позбутися усієї „літератури“ себто ілюстраційних або „мовних“ текстів.

Критика, що силкується розмежувати різні роди мистецтва, а навіть відокремити у кожному з них твори „справжні“ — згідні з ідеєю, яку має про сутню форму цієї самостійної, самодостатньої царини творчості — сама теж му-

сить часто користуватись досвідом придбаним із інших ділянок творчості.

Ось чому йде невинна боротьба за ідеал „чистого“ мистецтва — форму незалежну від означених ідей і за ідеї, щоб даному роду мистецтва накинути „зміст“, зробити твори яснішими, виразнішими, загальнішими. Одні уявляють собі, що зразки такого „чистого“ мистецтва можна найти в тім або іншій роді творчості, більше визволенім від „ідей“, инр. у музиці, інші, що за ними треба шукати в природі, ще інші, що творці повинні самі свідомо в імя точно-означених суспільних або політичних ідей творити зразки свого мистецтва.

Якби образ або музичний твір не був нічим більше як низкою барв або звуків, тоді важко було би відповісти на питання: чому не вважаємо твором мистецтва захід сонця або спів птах? Поза твором мистецтва шукаємо людини та її взаємини зі світом. Який це світ, який широкій і наскільки новий? — про це каже вона сама своїм твором.

Твір приносить зі собою ідею про цей світ, свідомо або несвідомо, хоча би тим, що спонукує до неї. Автор сам мусить рішати, до якого меж може йти його талант у вислові ідей образів та образів ідеями. Вартість твору не залежить від якоїнебудь чисельної переваги одних над другими. Сила та чар твору пританні у скількох можливих шляхів, якими може кружляти наша уява, коли пробує зв'язати ідею твору з його формою: поєднати покладену автором мету, неосяжний ідеал із засобами, якими йде до нього.

І таким робом в остаточній аналізі проблем критики завертаємо до її вихідного питання: — як узяєте собі мету та ідеал творчості? — маєте засоби, щоб їх здійснити?

Як відбивається уся система господарської політики Польщі на добробуті села, показують отсі числа експорту хліборобських плодів з Польщі:

	на час I.VIII. 1910 р. до 31. I. 1931 р.		на час I.VIII. 1931 р. до 31. I. 1932 р.	
	тонн	тисячі коз.	тонн	тисячі коз.
жбіва	352.045	66.167	173.443	39.245
сирчюкові	34.324	14.610	28.905	9.781
окопові	174.762	7.832	103.675	4.715
овочі	4.908	1.810	1.498	497
клуби	19.603	9.850	4.037	2.039
свині	401.608	72.383	123.883	17.947
набіл	29.017	89.731	25.263	62.689
мука	48.941	13.616	22.161	5.375

Правда, можна і ці прикри вішши висновати господарською кризою. Алеж відомо, що Австрія далше спроваджує безрогн з Мадярщини, Німеччини купує жбіва і муку в Радянським Союзі й Америці, сирчюкові ідути до Італії з Чехословаччини, а в дозові набілу до Німеччини в Англії конкурує навіть далека Нова Зеландія та Сибір. А всі ті ринки були до недавня ще відкриті і відкриті для хліборобських плодів з Польщі, бож не вважачи на кризу їх запотребування мало зменшилось. Та коли край за краєм виключає хліборобські плоди з Польщі зі своїх ринків, а спроваджує з далеких країв також самі і зовсім не дешеві, то це напевно не є вислідом кризи, лише господарської політики Польщі супроти інших країв. (Хр.)

ДОБРЕ СВІТЛО
ЗДОРОВІ ОЧІ

ВЖИВАЙТЕ ЖАРІВК
PHILIPS ARGENTA

3 документів часу.

КАРА ЗА ПРАЦЮ В ЛАТИНСЬКЕ СВЯТО.

Нам прислано такий документ до поміщення:

Sąd Grodzki Oddz. 7.
Skole, dnia 7/10 1931. r.
Sąd. akt. K. 137/32.

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ!

Sąd Grodzki w Skolem przez sędziego grodz. Rostańskiego w obecności protokolanta Smarzewskiego po przeprowadzeniu rozprawy dnia 7/10 1931. r. przeciw oskarżonym: 1.) Mikołajowi Melnykowi, 2.) Mikołajowi Staśko, 3.) Michałowi Turczynowi, 4.) Piotrowi Turczynowi, 5.) Stasiovi Opryszko, 6.) Hnatowi Turczynowi, 7.) Piotrowi Leszko, wszystkich w Stynawie Wyż. w zaoczności oskarżonych, 3.) Michałowi Turczynowi i 7.) Piotrowi Leszko o przetr. ustawy o spoczynku niedzielnym popełnione w ten sposób, że dnia 14/5 1931. r. jak w dniu „Wniebowstąpienia” obrz. rz.-kat. na miejscu publicznem ciosali materjał budowlany, a to z polecenia oskarż. (1.) Mikołaja Melnyka wydał dnia 7/10 1931. r. w Skolem następującą wyrok: Oskarżeni 1.) Mikołaj Melnyk syn Oleksy i Katarzyny, urodz. i zam. w Stynawie Niżnej, lat 45, ojciec 6 dzieci, umiejący czytać i pisać, niekarany. 2.) Mikołaj Staśko syn Ilka i Fesi, urodz. i zamieszkały w Stynawie Niżnej, lat 65, rel. gr.-kat. żonaty, ojciec 1 dziecka, umiejący czytać i pisać, robotnik, niekarany. 3.) Michał Turczyn, lat 25, urodz. i zamieszkały w Stynawie Niżnej, syn Filipa i Kasi, wolny, rolnik bez majątku, niekarany. 4.) Piotr Turczyn syn Matija i Dosi, urodz. i zamieszkały w Stynawie Niżnej, lat 21 mający, wolny, umiejący czytać i pisać, gr.-kat., robotnik, niekarany. 5.) Staś Opryszko syn Senia i Julji, urodz. i zamieszkały w Stynawie Niżnej, lat 32 liczący, ojciec 1 dziecka, gr.-kat., niekarany. 6.) Hnat Turczyn syn Nykoly i Tekli, urodz. i zamieszkały w Stynawie Niżnej, lat 34, rel. gr.-kat., żonaty, ojciec 2 dzieci, umiejący czytać i pisać, niekarany. 7.) Piotr Leszko, lat 47, urodz. i zamieszkały w Stynawie Niżnej, gr.-kat., żonaty, ojciec 2-ga dzieci, umiejący czytać i pisać, niekarany, bez majątku, winni są, że dnia 14/5 1931 r. jako w dzień święta „Wniebowstąpienia” obrz. rz.-kat., a to oskarżony 1.) Mikołaj Melnyk jako przewodniczący komitetu budowy Czystelni Proświty polecił oskarżonym ad. 2-7 pracować przy obróbce drzewa budowlanego tuż koło drogi gminnej złożonego, zaś resztę oskarżonych, iż przy obróbce pracowali siekierami. — Czynem tym dopuścili się oskarżeni przekroczenia art. 10, ustawy z dnia 18/12 1919 r. Dz. O. N. 220 i za to zasądza się ich po myśli art. 19 przepisu ustawy: Mikołaja Melnyka grzywna w kwocie 9 — zł., w razie nieściągalności na karę aresztu przez 3 dni, zaś resztę oskarżonych na grzywnę w kwocie po 3 — zł., w razie nieściągalności na karę aresztu po 2 dni. — Ponadto zasądza

się wszystkich oskarżonych po myśli art. 62. przep. tym. o kosztach sądowych, na ponoszenie opłaty sądowej w kwotach po 5. zł. oraz po myśli art. 556. k. p.k. na ponoszenie kosztów postępowania karnego.

Uzasadnienie. Oskarżeni Mikołaj Melnyk, Mikołaj Staśko, Piotr Turczyn, Staś Opryszko i Hnat Turczyn przyznali treść oskarżenia, tłumacząc się jedynie nieznanostą ustawy, co w rachubę brane być nie może. Oskarżeni Michał Turczyn i Piotr Leszko nie jawili się mimo należitego wezwania, wobec czego co do niego orzeczone wyrokiem sprzecznym. Przy wymiarze ka-

ry przyjęto jako okoliczności łagodzące przyznanie oskarżonych 1, 2, 4, 5, i 7. i nieporozumienia ich przeszłość, nie biorącą żadnym okoliczności obciążających pod uwagę co do wszystkich oskarżonych orzeczone jak w sentencji wyroku.

Inne ustępy uzasadniają powołane o sentencji powyższej ustawy. — Przeciw powyższemu wyrokowi przysługuje prawo wniesienia apelacji do dni 7 od dnia doręczenia.

Sąd Grodzki. Adam Rostalski.

Oчевидно проти цього виroku внесення відклик до Наглядового Трибуналу.

В 300-ліття уродин Мазепи.

Як готуються українці відсвяткувати 300-ліття народження гетьмана Івана Мазепи.

Розпорощені по всіх кутках світа українці об'єдналися в березні н. р. коло одної спільної всім їм справи, коло відсвяткування 300-літнього ювілею народження преславного гетьмана-самостійника Івана Мазепи.

Українська Спілка імені Мазепи в Празі має відомості, що це свято збираються відзначити українці в таких кутках світа: в Румунії — Чернопеньська Центральна Кураторія Фонду УСІМ улаштує святочну академію та панакиду. Українські козаки в Бухаресті та Галаці також матимуть свої свята. В Чехословаччині: пражська філія УСІМ улаштує панакиду та святочну академію-концерт, у якій візьмуть участь найліпші мистецькі сили пражської української козаки. В Подєбрадах, Жешні, Ужгороді, Мукачеві також відбудуться урочисті свята з рефератами про Мазепу. У Відні клуб „Роди-

на” влаштує мазепинське свято, в Парижі 19. березня відбудеться урочисте зібрання паризької української козаки, призначене пам'яті гетьмана Мазепи. В Америці в Шикаго 28-го лютого Б. Катанай, голова УСІМ в Шикаго, віталося у радіо реферат на тему: „Відродження української нації і відродження культу гетьмана Мазепи”, а пізніше місцева організація УСІМ збиратиметься влаштувати великий Мазепинський концерт у радіо та величне загально-українське свято. В Аргентині в Буенос Айресі мають улаштувати свято на честь Мазепи та створити філію УСІМ.

Певно, що це відомості неповні і що в ще багато інших українських осередків, де цей ювілей у той чи інший спосіб буде відзначений. „УСІМ”.

Бунт проти священика.

Латинська парохія не хоче священика.

(Допов.)

В другій половині січня н. р. перенесла селенька лат. консисторія з Церанова, пов. Соколя на Пілляшу, ксьондза Яна Клопотка, а на його місце призначила другого. Прохання делегації села, щоби попереднього священика залишено на місці, не помогло і зараз по його відїзді парохіяни ніщо позабавили дошками і позамікали брами і приходство. Віджюючому новому священикові уладити демонстрацію і не пустили до хати, так, що він був приневолений відїхати до сусіднього священика, звідкіль доїздив а початку відправляти богослуження. Людей в костелі було дуже мало, бо противники їх не допускали. Одного дня, коли цей приїзнений священик виходив після богослуження і хотів замкнути костел, кілька жінок, які стояли під хорами й удавали, що глибоко моляться, кинулися на нього, відірвали від нього ключі, замкнули костел і він досьогодній зачинений, так, що ціла парохія живе дослівно без релігійних практик. А має ця парохія чотири тисячі душ. Мершче люди самі ховають. Інтервенція поліції не дала дотепер ніяких успіхів, а як одної неді-

лі поліція хотіла допомогти ковалеві, щоби він відчинив костел, то кількасот сільських жінок взяли за руки й істеричними криками не допустили поліції.

В парохії йде покищо словна боротьба між прихильниками й ворогами призначеного священика Б. Владковського. Селенька курія має немалий клопіт, бо прислала вже двічі своїх делегатів на переговори а упертим населенням.

Прийнятою цілю, як досі, трагікомічної події, є темнота й тула мужицька зарозумілість, бо — кажуть — нас є 4.000 і не єпископ, а ми хочемо володіти парохією. В наведених парохії у сто відсотках живуть латинники-поляки. Подія ця говорить сама за себе.

Згадавши варто і те, що попередній священик І. К. ставився прихильно до українців і як мало котрий з латинських священиків визнавався в наших справах. Українцям-заточеним помагав завжди дуже щиро. Очевидно — був теж дуже добрий для своїх парохіян, тому не дивно, що люди за ним пропадають.

Перед китайсько-японським замиренням.

ЖЕНЕВА. 19. ІІ. ПАТ. Генеральний секретаріат Союзу Народів одержав від китайського міністра закордонних справ телеграму з повідомленням про його стрічу з японським послом Шігеміцу в приваті представників чотирьох держав. В часі цієї стрічі успішно проєкт зенного порядку на конференції в справі розуму. Проєкт передбачує, що китайські війська мають відступити до міжнародної конвенції, де були перешкоди інтендом. Евакуація має йти поступово. Мішана комісія а участю нейтральних членів ствердить чи порожні війська відступили. Додаткова нота зазначає, що не будуть торкатися ніяких „принципальних” справ. Японський міністр закликає, щоби мішана комісія припинила евакуацію.

Проти злих догадок Японії китайський представник зголосив застереження свого уряду.

ЛОНДОН. 20. ІІ. ПАТ. Поділяють і в Шангаї, що китайсько-японські переговори розвиваються корисно. Остатньо порозуміли події відлякування японських військ аж до міжнародної конвенції та переняття евакуаційної політики китайською владою. Китайські війська мають остатися на дотеперішніх позиціях. Одинока трудність це аргумент китайської влади, що смішно, щоби нейтральні обсерватори контролювали переняття китайцями власної території. Обсерватори повинні, на думку китайців обмежитися до контролювання евакуації японських військ.

Невдалий гітлерівський замах.

Німецька преса подає дальші ревелії з приводу невдалого державного замаху, підпального гітлерівцями на день 13. н. м. та аналіз і тим дає їм урядові висновок. Соціалістична „Фольксвагтунг” у Лейпцигу оголосила текст гітлерівського привітанн в справі цього замаху. В 1932 р. скажано там, прийме остаточно зміна політичного ладу в Німеччині. Гітлер діде до влади. Якщо не ставиться це легальним шляхом, то вживемо безоглядної сили. Наші інструменти відкриті начислюють 520.000 добре озброєних людей, які напроляти 48 годин можуть обсадити навіть найбільші містечки. Команданти груп знають, де знаходяться металічні зброя та муніції. Накази виконувати буде зоручений командантам на той ді-

перед мобілізацією. Особа, що брала участь в курсах обслусти озброєнності, мають зголоситися в генеральному штабі округ. Резерви націонал-соціалістичної партії обсадять будинки поштових і місцевих урядів. Технічні відділи а в годинах після видання мобілізаційного привітанн мали знищити залізничні шляхи біля військоти гарнізонів і т. д.

Націонал-соціалістична партія пропонує мін. Гревєрові писмо, в якому старастися доклати легальний характер мобілізаційного привітанн. Одночасно писала скаргу до прусського міністра внутр.-шл. справ проти розношення повстання соціалістичного.

Кошти президентських виборів.

ФРАНКФУРТ н. М., 19. III. ПАТ. Преса обчислює кошти останніх президентських виборів у Німеччині на суму 20 мільйонів марок, з чого на державу й поодинокі краї та громади припадає коло 3 міль. Решта коштів спадає на партійні управи. А що партійні каси майже порожні, то передвиборча пропаганда у зв'язку з новим вибором 10. квітня заповидається дуже слабо.

Гебус, Кохан, Фостаківський — члени і Пасіка та Жирак — заступники.

Після ухвалення кількох внесків предсідник замкнув Збори подякою всім присутнім за участь.

Демарш британського уряду в Ірландії

ЛОНДОН, 19. III. Виступ канцлера скарбу Чемберлена проти п'яних ірландського уряду щодо скасування посольської присяги на вірність англійському королеві та несплати скарбові 3 міль. фунтів річно як оплати за аренду, відбився голосним відгомоном в Ірландії. Взагалі Чемберленову промову вважають пересторогою уряду В. Британії під адресою Де Валери.

Орган Де Валери „Айрш Прес“ твердить, що в ірландсько-англійським трактаті нема мови про плачання тієї аренди. Щодо присяги, то трактат так зрештою, що справа складання присяги є добровільна.

ЛОНДОН, 20. III. ПАТ. Ірландська справа починає бути найважливішою з усіх британських справ. „Обсервер“ передбачує, що Чемберленова пересторога, яка містилася в його боевій промові, не заповідження демаршу британського уряду в Дабліні. Уряд В. Британії домагатиметься від уряду Де Валери авторитативних висновків.

Сенсацією є заява Дагена (члена Ірландського уряду з 1920 р.), який виявив, що Де Валера сам є фактичним автором формули присяги, яку тепер хоче скасувати. Даген каже, що делегати, які були в Лондоні в зв'язку з переговорами в справі трактатів, уважали справу присяги такою важною, що поїхали спеціально до Дабліна, щоб передискутувати її з Де Валерою, який подиктував теперішній текст присяги. Британський уряд евакуував військо та поліцію з Ірландії в заміну за присягу.

Б. сенатор В. Бараник перед судом.

В понеділок, 21. ц. м. відбудеться перед львівським судом присяглих розправа проти б. сенатора Василя Бараника, обвинуваченого в злочинах державної зради (§ 58 ц) і заворушення публичного спокою (§ 65 а). Цих злочинів допущився на основі акту обвинувачення промовою, виголошеною на вічу в Радехові 27. травня 1928 р. Розправа потребує один день.

СМЕРТНИЙ ПРИСУД.

БЕРЕЖАНИ, 20. III. ПАТ. В окружнім суді відбувалася розправа проти 22-літнього Ол. Кіжецького зі Стратина (пов. Рогатин), який 30. травня м. р. вбив сільського почтаря Мих. Жулинського, щоб забрати в нього готівку й вартісні папери. Кіжецького засудили на кару смерті (шибеницю).

РЕВІЗІЯ В „КУРЕРІ ЛЬВОВСЬКІМ“.

В львівській редакції „Курера Львовського“ у зв'язку з іменинами марш. Пілсудського поліція перевела ревізію. Шукали протидержавних відозв. Не знайшли нічого.

У СТРАТОСФЕРУ.

ЛИПСЬК, 19. III. ПАТ. З летунського майдану біля Липська вистартував у стратосферу бальон „Ернест Бранденбург“, пілотований механіком Шіпером. У гондолі були різні технічні апарати, щоб ними робити метеорологічні поміри. В 16. год. бальон осів без перешкоди біля Фельдбергу (Чехословаччина) недалеко австрійського кордону. Бальон осягнув найбільшу висоту 8.500 м.

ПЕРЕЙШЛИ ЧЕРЕЗ МІСТ І ЗГІНУЛИ.

СІДНІЙ, 19. III. ПАТ. При отворенні величезного моста 300.000 людей перейшло його в год. 13—24. Трох людей померло з перестороги 500 зімліло.

ОСТАННІ ВІСТІ

ЗМІНИ В ПОЛЬСЬКОМУ УРЯДІ.

У неділю на засіданні ради міністрів три міністри, а саме: міністр земельних справ Янта-Полчинський, міністр земельних реформ Козловський та міністр прилюдних робіт Норді-Найгебавер зложили в порозумінні з прем. Пристором димісію на його руки.

Прем. Мосціцький прийняв димісію згаданих міністрів і іменував міністром земельних справ і реформ (оба міністерства відтепер злучені) директором Банку Рольного Іж. Сев. Людкевича; міністром комунікацій та прилюдних робіт (ті міністерства також злучені в одно) Іж. Кіна; дотеперішнього віцеміністра скарбу Завадзького міністром без теки.

Мін. Завадзький в президії ради міністрів дійсності виконуватиме уряд віцепрем'єра та кермуватиме господарськими агендами. З уступлючих міністрів Козловський (професор археології львівського університету) іменований віце-міністром скарбу. Також Стаміровський одержав приділ у характері віцеміністра при одному з міністерств.

Усі ті зміни в уряді це початок дальших змін у Присторовім кабінеті, які є в зв'язку з реорганізацією міністерств згідно зі законами про повноважності.

РЕВІЗІЯ КОРАБЛІВ У ГАМБУРГІ.

ГАМБУРГ, 20. III. У гамбурзькій пристані кілька разів ревідували кораблі, що прийшли з Америки. Це шукали Ліндбергового хлопчика. Як причалив корабель „Сіті оф Балтимор“ нову заарештували поліцію та ам. консулат. Висноження було коротке й гумористичне, бо виявилося, що „малий Ліндберг“ це була дівчинка.

ЯПОНСЬКІ КОРАБЛІ КИДАЮТЬ ШАНГАЙ. ВАШИНГТОН, 20. III. ПАТ. Японський морський аташе дістав із Токіо вістку, щоб видати приказ, аби 5. яп. кружляків, два кораблі для літаків і 16 торпедовців, які тепер у Шангаї, вернулися до Японії.

ШАНГАЙ, 20. III. ПАТ. Нині рано відплило до Японії 20 воєнних кораблів включно з 1 флотилією торпедовців і 1. лет. ескадрою.

УВІЛЬНИЛИ АТЕНТАТЧИКА.

БРЮСЕЛЯ, 20. III. ПАТ. Увільнення з тюрми італійського студента Де Роси, виконавця атентату на кн. Гумберта, італійського наслідника престолоа, викликало тут велике враження. Де Роса відсидів 29 місяців у тюрмі, себто відбув половину кари. Де Роса дістав приказ негайно кинути Бельгію. Виконання приказу здержалося на кілька днів, себто поки котрась із держав не дасть згоди на побут Де Роси. Він хоче піхати до Парижа для дальших студій.

ЛИСТА ГІТЛЕРІВСЬКОГО КАБІНЕТУ.

БЕРЛІН, 20. III. „Нає Монтаґсгайтунг“ одосила приготувану заздалегідь нац. соціалістами листу уряду, який мав уконститутуватися на випадок побіди гітлерівців. Канцлером мав бути Штрассе, міністром внутрішніх справ Фріх, закордонних справ Розенберг, райхсверх ген. Еп. Міністром фінансів мав бути Шахт на місце Майнхера, держ. секретарем мали іменувати кан. Герінґа.

ВЛОМ ДО КООП. МОЛОЧАРНІ.

ЖОВКВА, 20. III. ПАТ. Невідомі люди заїмалися до молочарської спілки в Бутниках, розбили вогнетривалу касу та забрали ок. 3.000 мар. Забрали теж трохи товару.

Дрібні вістки.

Вуглевий страйк у домбровському басейні вигасає. Страйкує ще кількесот робітників.

Французька палата депутатів прийняла проєкт виборчої реформи з поправками сенату, наслідком чого живки не будуть мати права голосування.

Роззбройна конференція розіхалася на сьогочні ферії й збереться наново аж 11. квітня.

Нагний суд у Браневі (Сх. Пруси) засудив 6 гітлерівців на кару в'язниці від 1 до 6 місяців за ношення зброї в часі виборів президента.

Генеральний секретар Ради Союзу Народів звернувся до представників Японії та Китаю, щоб поінформували Раду про розпорядки, які видали обі держави у зв'язку з женгаською резолюцією.

Студентське життя.

Загальні Збори т-ва українських студентів „Обнова“

12. ц. м. в 4. год. попол. відбулися Загальні Збори „Обнови“ в домівці Т-ва ім. св. Воскр. Руська 10. Збори відкрив дотеперішній голова студ. А. Сковронський. На його залив присутні вшадували повстанням а міст пам'яті померлих членів Сеніорату при „Обнові“ — пов. М. Галушинського і д-ра Р. Комішевича. Після того голова засував розвиток т-ва в м. р. та відкриття під трімі оплески присутніх прийїт для зборів від ініціатора та опікуна т-ва, о. д-ра ректора Саліаго. В імені Укр. Кат. Сеніорату витав Збори його голова о. дир. Ю. Дворнич, висловивши свою радість, що „Обнова“ підтримує в своїх старшим громадянством і радо користує в його життєвого досвіду.

До президії Зборів обрано: м-ра Д. Філаха предсідником і М. Дримала секретарем. Після відчитання протоколу з останніх Заг. Зборів приступлено до складання звітів а діяльності т-ва це була звіт секретаря, скарбника, реф. закордонних зв'язків і контрольної комісії.

Діяльність т-ва спинала в акад. Д. 1931-32. недостатку власної домівки. Щобно з м. земств т-во одержало домішку в забудовуваннях Д-ра Семинари „піл важкою“. Виді т-ва місто а місто

ПІСЛЯ СТВОРЕННЯ МАНДЖУРСЬКОЇ ДЕРЖАВИ.

Уряд нової манджурської держави створив окремий відділ для удержування взаємини із закордоном. Цей відділ має іменувати дипломатичних представників, що будуть вислані до інших держав, які наважуть дипломатичні зносини з манджурською державою. Загально думують, що дотеперішні консуляти чужих держав у Мукдені залишаться та що деякі європейські й американські держави вишлють до Манджурії своїх послів.

ПРОТИ ФЕДЕРАЦІЇ НАДДУНАЙСЬКИХ ДЕРЖАВ.

ВІДЕНЬ, 19. III. ПАТ. Триєстенські часописи приносять голос б. канцлера д-ра Зайпеля в справі наддунайських держав, пропонованої французьким прем'єром Тардіє. Д-р Зайпель заявив, що така федерація виключена. Австрія не потребує такої федерації. Одинокий проєкт можливий до переведення, це закінчення трактатів на основі преференційних мит. Але такі трактати не повинні торкатися тільки наддунайських держав.

АНГЛІЯ ПРОТИ НАДДУНАЙСЬКОЇ ФЕДЕРАЦІЇ.

ЛОНДОН, (прив. тел.). Чутки з Парижа про порозуміння Англії та Франції щодо наддунайської політики треба приймати з найбільшою резервою. У Лондоні взагалі неприхильно зивилися на це, що Тардіє так нараз узяв у свої руки наддунайську справу і так надав їй багато більшого політичного значіння, ніж цього бажала Англія. Коли взагалі можна говорити про якусь францусько-англійське порозуміння, то воно торкається більше заг. справ, як напр. таких, що Англія є за тим, що щось кінче треба зробити, щоб допомогти Австрії та Мадяріщині. Та Англія в усякій справі хоче мати вілну руку. Англія є тієї думки, що найкраще булоб, коли наддунайські держави насамперед переговорювали би між собою, а потім щоб чиязали переговори з вел. державами. Такі переговори повинні би початися зараз після Великодня.

Загальні Збори УКТОНІ.

Львів, 20. III. 1932.

В суботу, 19. ц. м. відбулися в залі „Української Бесіди“ у Львові Х-ті звичайні Загальні Збори Українського Т-ва Допомоги Інвалідам при доволі численній участі членів. Отворив і проводив Зборам ред. Дм. Паліва, який після прийняття протоколу з попередніх Зборів склав також звідомлення з діяльності за рік 1931. Звідомлення контрольної комісії зложив п. Гебус, який поставив теж внесення ухвалити Гол. Раді абсолюторію.

Після короткої дискусії, в якій забирали слово: рад. Стеблецький, Іж. Мудрак і мгр. Нароцький, Збори признали однодушно абсолюторію Гол. Раді за 1931 рік і вибрани головою Т-ва знову д-ра Гижу (який наслідком недуги не міг на Зборах явитися). На місце 4 вильованих членів і 2 заступників увійшли до Ради: д-р Паньківський, п. Галібей, лікар д-р Шуровський і п. Семчишин; як заступники: мгр. Нароцький і п. Гайський. Крім того Збори не прийняли резигнації членів відділу п. А. Мельника і Д. Паліва. До контр. комісії вибрані пп.:

Спортівні висліди.

ГАКІВКОВІ МІСТЕЦТВА ЄВРОПИ В БЕРЛІНІ.

Оконецькі висліди такі:

Швайцарія—Швеція 1:1 (1:1, 0:0, 0:0).

Австрія—Швеція 0:0.

У змаганнях потішення побідила Латвія Румунію 3:0 (0:0, 2:0, 1:0).

Німеччина-Чехословаччина 1:0 (0:0, 0:0, 1:0).

У змаганнях потішення Англія побідила Латвію 5:2, а стріла Англія—Франція дала вислід нерішений 3:3.

КОПАНИЙ МЯЧ.

Краків, 22. ц. п. (Седальні)—Вавель 4:2 (2:1).

Краків, Гарбарня—22. п. (Седальні) 5:4 (1:1).

Краків Висла—Кроковда 6:0 (3:0).

Краків, Краковія—Хожів 2:0 (0:0).

Катовиці, Кор. Гута—Катовиці 6:5 (4:4).

Лодзь, ЛКС—ЛТСГ 2:1 (2:1).

Лодзь, Гаконг—СКС 1:1 (1:0).

Варшава, Варшавянка—Скра 1:0 (1:0).

Варшава, Польонія—Ожел 12:0 (4:0).

Варшава, Меримонт—Гляда 2:1.

ЗАКОРДОН.

Відень, Австрія—Італія 2:1 (0:0).

Берно Шв. Швайцарія—Франція 3:3.

тому році 12 посланих; загальних сходів і рефератів було в. Т-по „Обнова“ належить до Об'єднання Славянських Академічних Католицьких Організацій, бере участь в його з'їздах і засіданнях викон. органу — Секретаріату „Обнова“ і також членом весняної католицької студ. організації „Паво Романа“. В останньому Конгресі Слав. Кат. Орг. у Вратиславі літом 1931 р. „Обнова“ не могла взяти участі фінаншо посланом паспортних труднощів. Два реферати, надіслані „Обнові“, підписали пані закарпатські землі. На Конгресі „Паво Романа“ у Фрейбурзі в 1931 р. „Обнова“ була заступлена своїм делегатом. З жаль треба відзначити, що польське католицьке „Одрозжене“ робить „Обнові“ чимало труднощів на міжнародній арені, спричиняючи перепони чи то в секретаріаті „Паво Романа“ у Фрейбурзі, чи то в Об'єднанні Слав. Орг. і так далі. „Одрозжене“ не погодилося на Конгресі у Вратиславі на те, щоб черговий Слав. Кат. Акад. Конгрес відбувся в 1932 р. у Львові, а його господарем була „Обнова“.

Після дискусії над відомленнями й ухвалення абсолютної усталеному виділові вибрано нову управу т-ва в такому складі: Р. Мовшбонич — голова, Іванчуківна, К. Янка, Коралия, Ластовський, Ошкешевич, К. Яновичівна — зовнішній відділ. Переробля комісії: Н. Каванівна, Польська, Миланчук, Мир, сул: Зайць, Мришівна, Д. Фіголь.

Збори ухвалили вислати привіт Експ. Метрополітату, подяку і признання за опіку о. х-рект. П. Сайному в духовному опікуванні т-ва о. х-ронті М. Копралові. Збори висловили своє признання уступальному голові Л. Сковороскому, що де талановитий проповідь т-ва в його тяжких переходових часах. Новий голова Р. Мовшбонич зарплат між прибутими збірками на „фонд Крут“, що становила 16,2 зол.

Заняттям нового виділу є оживити внутрішнє життя т-ва шляхом систематичної праці з спеціальних секцій. Поки що організуються три секції: 1) філософська, 2) історично-національна й унійних дослідів 3) суспільних питань.

НОВИНКИ

— Магазин постелі Р. Джала, Львів, вул. Хорунщина 5. (біля кіна „Аполло“) поручає по найнижчих цінах, ковдри, матраци і постіль. Переробляє ковдри по 6 зол., матраци по 3 зол. 786 73—100

— Овочеві шепи замовляти: А. Терпильяк — садівничо-огородниче заведення в Залужці, пошта Галич. Ціна від 0.50—2.50 зол. за 1 штуку. Жалуйте ціни. 12—21

— Два нові крамничі „Маслосоюзу“. Ще часто буває (як про це довідуємося зі відомлення міського заведення для перевірки засобів пожеж), що несовісні купці продають фальшований набір, а передовсім масло. Які великі втрати матеріальні та на здоров'я терплять через це консументи, заявю тут і писати. Тому з правдивим відомленням приходить нам подати до придатного відома, що наш меткий „Маслосоюз“ відчиняє 20. березня ч. р. дві нові крамничі з набіром у Львові, а саме: при вул. Пісудського ч. 19. і Янівській ч. 4. (площа св. Анни). Бажаючи найкращого успіху цим новим станицям, висловлюємо наше переконання, що найширші круги населення скористають з послуг цих крамнич, які дають нам запоруку найкращої якості товару і його конкурентної ціни.

— Українська акадмія львівської радіої станиці. У вівторок 22. березня ч. р. надаватиме львівська радіої станиця в 16.55 год. передачу з Варшави — „Україна в числах“ — виклад українською мовою проф. Миколи Ковалевського.

Курс провідництва по Львові. В п'ятницю 18. ч. м. відбувся виклад д-ра Романа Зубика про „Історію Львова“. Продовження цього викладу з понеділок 21. і вівторок 22. ч. м. в год. 6. веч.

— II. Український Науковий З'їзд у Празі триватиме 20—24 березня 1932. У понеділок 21. березня буде окреме засідання Історично-філологічної Секції, присвячене пам'яті акад. проф. Д. І. Бегалія. Рівночасно зі З'їздом буде відкрито Виставка Книжки в залах Центральної Бібліотеки у Празі.

— Новий український науковий журнал. Комісія дослідів четвертинного періоду на Україні при Українській Академії Наук у Києві почала видавати українською мовою з коротким оглядом у німецькій мові — журнал „Четвертинний період“. Вийшло вже перше подвійне число з вступною статтю В. Ріжницького.

— Чому не вийшла „Мета“ і „Неділя“? Видання кооператива „Мета“ просить нас повідомити ним шляхом читачів обох її тижневиків, „Мета“ і „Неділя“, що її часописи не вийшли в останньому тижні через страйк у друкарні „Вільнос“, який абих зовсім несподівано для

Виданням на ґрунті конфлікту поміж складачами й управою друкарні, від Виданням зовсім незалежною, — тоді, коли вже обидва часописи були зовсім зложені й мали піти на машини. Тому те число „Мета“ і „Неділя“ вийде спізнено, але чергове число з'явиться уже правильно.

— За розпалюванням лютючок. Поліція веде слідство, щоб викрити джерело й автора лютючок із підписом „Тайна Організація Народова“, виданих і розкинутих по Львові з нагоди іменин марш. Пісудського 19. березня ч. р. За розпалюванням таких лютючок арештували студентів Зав'язова Светліца та Лешка Барція.

— Із кравецької хроніки. Арештували в Коритках на Дубенщині б. місцевого пароха Лисового як адогандного вбивцю свого наслідника на парохії о. Никончука. — У Львові арештували за обманства купців емер. підстарш. Журавського.

— У Єзуїтському парку у Львові поговорилися: Юрій Белецький (зломив ногу), Марія Вайнерівна (зломала руку); на вул. Святошинській поговорилися Яніна Бялковська і зломилася нога.

— У Маннів, надвірницького повіту, арештували Анну Калічук і П. Любка, під замітом убивства млидаря Івана Гончаровського та його сина Михайла ще в липні 1929 р. — У Скольному арештували Осипа Федорика та Михайла Пасічника під замітом пачкарства органу УВО „Сурми“.

— Прогнали бандитів градом — каламарів. Перед будинком міської каси опадли в Рінгу (Мторщина) приїхали автом. три бандити, увійшли до банку й намагалися отрабити касу. Службовики банку обидали грабіжників каламарями, один каламар вибив із рук грабіжника револьвер. Під градом каламарів грабіжники втекли.

— Повінь на Кубанщині. Повінь ріки Кубані прибрала великі розміри. Збурені води знищили охоронний вал і заливають шораз нові області. Десятки осель і козацьких станиць і понад 100.000 гект. упривної землі під водою. Недавно залила повінь „кохоз“ ім. ДПУ. в околиці Алігев. Вода забрала кілька десятків мостів. Надіслані з Ростова та Новоросійська рятункові човни вивезли мешканців і частину майна зі загроженої області. Жертвам повені допомагає влада. Школи сягають уже чимало міліонів. — (ПІАТ. 18. III.)

— Снігові над Югославією. В Югославії, зокрема в західних областях країни випав сніг верствою в 1 м. Залізнична й автобусова комунікація з Дельматією перервана. У Славонії кілька місцевостей на долах засипав сніг так високою верствою, що треба було влаштувати рятункові ації й відкопувати доми, щоб мешканці могли вийти. З причини сподівань швидкої весни з усіх сторін країни повідомляють про загрозу повені.

— У кількох словах. У Буенос-Айрес підписали аргентинсько-польський договір про забезпечення від нещасних випадків при праці. — В тунелі в Неаполі зударилася два трамваї, в яких, 5 убитих, 22 ранені. — 32 вітківці з Раданського Союзу переходили Дністер по леді до Румунії, 14 з них утопилися. — У Ваймарі відкрили велику міську салью, яка може помістити 2.500 осіб, 22—29 ч. м. відбудеться там свято Гетого. — У Ляйпцігу влаштовують виставку творів Гетого у всіх мовах під гаслом „Гете у світовій літературі“. — У Сідней (Австралія) відкрили міст через залив пристані; однодуковий міст називають осьмином чудом світу.

— Найбагатшим джерелом вітаміну є, як відомо, пророслий норвеський лікувальний трап. У склад Емудьї Шкотта входять найцінніші печіночний трап з Льофти, приладжений у леготостравій, призначений у сміку формі. Показати Емудьї Шкотта має в собі домішку вапна та фосфору, звідки чому подобає лікувальну вагність трапу, який зміцнює будову костей. Емудьї Шкотта це ідеальна вітамінна їдність. 2—?

3 театру.

Великий Театр: „ДЗЯДИ“ Міхевича.

Національний піетизм для національних поетів буває жорстокий. Звездити Міхевича виставою „Дзяди“ у повному тексті — намагання незрозуміле. Є в цьому багато із ідолюпоклонського забобу, бущим-то все, що написав геніальний поет треба поширювати для широкої маси.

„Дзяди“ — один із тих творів польської критики, над яким досі домагає собі голову критики та професори, наче над ребусом. Без зрозуміння містики тогочасного ані попросту недоступний. Коли його кажуть читати в школі, то хіба на те, щоб молоді знала завчасу, що поетів має свої іррижоні, супроти яких навіть пан професор, який усе мусить знати, стає безрадний. В усьому разі „Дзяди“ не п'єса. Коли якийсь режисер уміє цю поему перекласти на картини та дії, то це ще не доказ, що ми всімі стежити за нею з цікавістю театрального гляда-

ча. Китайці вивержують п'єси, що тягнуться тижнями; можливо, що і ми могли би так загартуватись, але такі не на п'єсах романтичного театру, що від першої сцени гомонять найякішні патосом і з цього тону не хоче зійти ні на хвилину.

Цікаво, як сучасний поляк сприймає думку ідеї „Дзядів“ із перспективі кіншньої доби. Не треба бути ані паніфістом ані соціалістом ані іншим „істом“, а досить перегадати таких національних поетів тої самої доби як Байрон, В. Гюго та Гете, щоб відчувати, скільки у цій поемі тонів ненависті, покликів до кровожадної помсти, національного фанатизму, затисненого в сльпім болю. Важко зорієнтуватись у дивній мішанині християнської ідеї „відкуплення“ із богохульницьких протестами та звелічанням поганських обрядів.

Найбільший польський драматург кіншньої доби Виспянський добув із „Дзядів“ усього свій театр. Досі із цього театру ніщо не вийшло у репертуар європейського. Він незрозумілий своєю національною містикою. Найближчі осяжки розпукі з приводу роздирпування рані такого романтичного підкажля як Руссо виглядають класично ясні та спокійні поруч гіперестезії „Дзядів“.

М. р.

3 судової салі.

Відповідальний редактор „Газети Варшавської“ засудили на місяць арешту.

В дні 7. III. ч. р. відбувся в Найвищій Суді у Варшаві відкритий розправа проти відповідального редактора „Газети Варшавської“ Вацлава Дроздовського, обвинуваченого і засудженого за образу честі о. протоігумена ЧСВВ Рєшетля, перешеді пароха гр.-кат. церкви оо. Василія у Варшаві. Найвищий Суд, розглянувши справу, затвердив вирок апеляційного суду, який засудив оо. Дроздовського на один місяць арешту без заміни на гривню і на зворот судових коштів.

Телеграма!

Подаємо до ласкавого відома, що з дням 20. березня ч. р. відчиняємо 2 крамничі з набілом при вул. Пісудського ч. 19 і Янівській ч. 4 (пл. св. Анни).

Просимо ласкаво відвідувати їх „МАСЛОСОЮЗ“.

Літературний куток.

Заборонені книжки. Подвійна цензура і вимок із „Індексу“ папської конгрегації.

„Берлінер Тагеблат“ у своїм додатку „Ді Бріке“ з дня 28 лютого поміщує цілу низку статей у формі анкети на тему: „Чи конфіскації книжок є охороною громадського ладу?“ У віттерім листі до міністра освіти письменник Герман Сінсгаймер пригадує йому, що книжки написані йицями — одні з найкращих вихователів одиниці та загалу. Один визначний адвокат наводив приклади з т. зв. „техніки забобу“, як поліція конфіскує книжки, порушуючи закони. Ліон Файхтінгер у статті п. з. „Мотиви, яких не можна збагнути“ подає приклад конфіскації збірки поезій „Червоні сигнали“ і каже: „Між авторами цієї збірки є найкращі німецькі політичні поети нашої доби, а між поезіями такі, яких не повинно би бракувати у виборі найкращої політ. лірики нашого століття. Поліція заборолила ці поезії з мотивом, що вони можуть набунтувати читачів і підготувати їх до політичного перевороту. Такий мотив видається мені трохи мричним. Бо якщо все те, що „може набунтувати читачів і підготувати їх до політичного перевороту“ треба було конфіскувати, то поліція мусіла би послідовно заборолила Лютра та Г. Гайне, а навіть Аристофана та Біблїю“.

Одночасно в цьому самому додатку стаття д-ра К. Вейльгаммера наводить цілу низку письменників із „Індексу заборононих книжок“ виданого папської конгрегацією, із перемовою кардинала Меррі де Вазь, секретаря цієї конгрегації. Тому, що „Нова Зоря“ досі, адецьте, не дала цього індексу, випикуємо для її знятку деяких із заборононих письменників і філософів: Декарт, Гобс, Кант, Спіноза, Монтезкі, Паскаль, Льюк, Мінь, Штраус, Лфонтен, Вольтер, Гайне, брати Діма, Бальзак, Віктор Гюго, Сент-Без, Тен, Золя, Анатоль Франс, Фльобер, Акуціо, Бергсон, Вільямс і з цих письменників мусять необхідно знати студенти всіх європейських університетів, коли студують філософію або логічну літературу.

† ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

ОЛЕНА МАРКОВИЧ.

22. лютого українська громада Острівщини віддала останню прислугу Олені Іванівні Маркович, вірній супутниці життя, щирої другині й сердечній дружині славного нашого письменника, Дмитра Марковича.

Українську громадську працю почали й вели Марковичі (типові українські діячі — народники!) в найтяжчих часах російської реакції — у 80-х роках XIX століття. А було тоді дуже небезпечно якісь взагалі ліберальні думки висловлювати: шов уже казати про працю українську!

Все-ж таки і в тих часах велася українська праця, очевидно конспіративно, і Марковичі (чи то в Одесі, чи в Близаветі, чи в Херсоні) брали в тій громадсько-політичній і літературній праці найважливішу участь, бо — власне творили осередки того українського життя разом з Русовими, Михалевичем, Дніпровим Чайкою й іншими. Олена Іванівна залишила нам дуже цінний рукопис — свої спогади про працю тих часів. Свідомі українці саме в тих часах шукали нових доріг для літератури й публіцистики, для широкої громадської праці. Робітничі питання, теорія соціалізму, студії над злидненням селянським українським життям — все це було на денному порядку. Вечорі, де потаємно збиралася українська громада, були дуже гарячі, атмосфера нагрівалася до найвищого ступеня — шукали правди! Врешті, звичайно, все закінчувалося... українською піснею.

Олена Іванівна всім серцем припадала до українства, а мала в собі стільки внутрішньої сили, що могла і зміла завжди мужа свого підтримати духовно в найтяжчих хвилинах, коли він не міг писати, бо — скаржився він — „душа вигоріла з безмежного горя“.

З тяжкими перешкодами, з безконечною волею по петербурзьких і місцевих цензурних комітетах, з безліччю образливих для автора скорочень вдавалося все-ж таки Марковичеві в тих часах друкувати свої оповідання, що пізніше

увійшли в цілу збірку „По степах та хуторах“. А Олена Іванівна в тих часах зробила чималий вклад в українську етнографію: записала в по-добирих весільний обряд і збрала з уст народу Обоновської волості Близаветського повіту 140 українських обрядових пісень. Якось повелося і відосувати цю працю в збірку „Степ“ у Херсоні 1886 року — тільки тексти пісень по українськи, а коментарі мусіли бути по російськи.

Вийли в тих часах і Шевченкове свято впродовж, очевидно, приватно, в хаті Марковичів, з поважуваними гостями. Шпик, річ ясна, крутилася попід вікна, але все-ж таки мали стільки респекту для високого урядовця (Маркович був судовим слідчим), що до помешкання не влізли. Зате почалися доноси, ревізії („цікавість“ звичайно тяглася до 5. год. ранку, як згадує О. Ів.) і висилки членів української громади по різних містах — добре випробувана і широко практикована метода... Але на нових місцях ті-ж люди знову таку-ж роботу вели, бо „не скувати душі живої і слова живого“.

В 1898 р. Маркович залишив службу й осів у Михайлівцях (на Острівщині). Тут він створив перше на Волині кредитове товариство з липозичальнею с. госп. машин, фабрик дахівки, заходився коло осушення болот і заснування кооперативної крамниці, але від тих двох останніх річей селяни „урочисто“ відмовилися: були такі, що вбили людя в голову, що „пан“ це робить чи не для своєї користи. У всьому тому небіжжя Олена Іванівна була вірною помістницею й порадиницею своєму чоловікові. Мало того, вона спеціально підготовлялася, щоб нести в селі медичну допомогу: тяжкі полози, жіночі недуги, дитячі хвороби, всякі каліцтва — все це в неї завжди пучало і мало порятунк. Траплялося якесь стихійне нещастя (пожежа, голод...) — небіжжя Олена Іванівна щедрою рукою давала допомогу, доки могла. Була вона й довголітнім членом Острівської „Прогресивної“ й радо піддержувала її матеріально до останнього дня.

Добрі ідеали молодих літ і добрі традиції того старого українського роду зберегла й ними жила бабуся Марковична до останнього дня. Було

це чисте, благопочте серце, шира, сердечна українська душа, віддана своєму народові.

Нехай пером буде Олена Іванівна Маркович С. Д.

Дописи.

СТРИЙ. (Вечір Муз. Інституту). Щоби піднести мимолучення до музики серед стрийського громадянства, уладова місцевий Інститут ім. Лисенка в минулу суботу — вже другий цього року — пропагандний музичний вечір. Цим разом у власній донизі. В програму ввійшли цікаві композиції, беручи під увагу також теоретично модерну музику. Вибрано теж найкращі твори наші з гурта елементів інших років Інституту. Виконали були твори шістьох композиторів: Веридського „Людвиг Г-моль і Ц-моль“, Беріота „Скрипковий концерт IX“ в супроводі фортепіано, Косенка „Буря“, Бартола „Сонатина I, II і III“, Шумана „Папалюк“ і Шопена „Скерцо Б-моль“. Фортепіанними виконавцями були п. Шекула Оларка (з VI року), Рабінер Роза (з VII р.) і Кравціна Марта (VII р.), яка рівнож мала фортепіанний аккомпанімент до скрипкового концерту, виконавця п. Фрухтер Розою. Підготовка продукції, переведення зблизню, дала дуже гарні і вповні задовольняючі результати. Все було виконане з доброю технікою і зрозумілими гранями творів. Першество досягнули п. Кравціна Фрухтманівна. Публіка, також старша, висловлювала дуже гарно про висхід вечора. На жаль, цієї „старшої“ публіки було дуже мало.

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

Prof. Ing. V. Capla: Kontokorenty po stránce právn.

НОТИ.

В. Безкоронавий: ВЕЧІРНІ МРП. Вальс на фортепіано. Золочів—Львів.

Ціни набілу у Львові.

„Масло“ платин кооперативам дня 19 III 1932 за масло експортне та десертне пріма 3.60 злот. за літру молока 23—24 сот., літру сметани 1.20 злот., смет. смет. 4.80.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Театр.
Понеділок, 21. III. год. 8. веч. Опера.
Вівторок, 22. III. год. 6. веч. „Дзяди“.
Театр Річкорондестей.
Понеділок, 21. III. год. 8. веч. „Святе полум'я“ (Ціли зникли).
Вівторок, 22. III. Виставка не відбудеться (генеральна проба).
Середа, 23. III. год. 8. веч. „Недобрый союз“ Б. Шопа (премера).

Кіно.

АПОЛЬО: „Богрига гондола“ (Шлях краді. Дор. Буди).
КАСІНО: „Трейлер Горі“ (В. С. Ван Дайк).
„ТЕРНИК“: „Цар царя“.
ЛЕВ: „Легіон хоробрих“, „Новочасне дозружжя“.
МАРУСЕНЬКА: „Цар царя“.
МІРАЖ: „Доля“, „Камелієва жінка“ (Од. Діма).
ОАЗА: „Чотирьох із легію“.
ПАІН: „Веселий тиждень Метро-Голд-маєр“.
ПАЛАС: „Циганські романи“ (Бригіда Гельм).
ПАСАЖ: Нечинний.
ПРОМІНЬ: „Граф Каліостро“.
СОНЦЕ: „Возодарка дошкря“, „Неаполітанська“.
СТАЛЕВЕ: „Весня в Пратері“. Виступ Мені Мірського.
УТИКА: „Король нічних клубів“, „У степах Аріани“.
ХІМЕРА: „Снігів Парижа“ (Моріс Шевальє).

Програма радіо.

Середа, 23. березня 1932.

Ляйпциг (259.8) 21.15 Спіл. Міланно (331.4) 20.45 Оперетка. Брно (341.7) 19.05 Оркестра Лондон (341.7) 19.30 Легкий концерт. Гельсінгфорс (366.1) 19.45 Песні. Гамбург (372.2) 22.30 Танцюва музика. Букшешт (384.2) 17.00 Концерт. Сетес (403.8) 22.30 Танцюва музика. Берлін (419) 17.50 Песні. Рим (441.2) 17.45 Концерт. Лангенберг (472.4) 20.55 Танці. Познань (486.6) 19.20 Концерт. Відень (517.2) 16.55 Концерт. Рига (525.4) 20.20 Концерт. Мінхен (533.9) 21.00 Оповідання. Будапешт (550.5) 20.15 Вечір. Ленінград (1000) 19.30 Концерт. Москва (1481) 18.00 Література.

Ширіть наш часопис!

Львівське радіо.

Вівторок, 22. березня 1932.

Львів (380.7) 11.45 Перегляд преси.
11.58 Час із Варшави. 12.10 Грам. кружок.
13.15 Господарська оповістка. 12.25, 14.45, 15.20 Грам. кружок. 15.15 „Легенська хвилина“. 15.25 Виклад для матуристів.
15.45 Грошевія біржа. 15.50 Листування з літаторою. 16.00 Літотра програма. 16.15, 16.40 Грам. кружок. 16.20 Виклад для матуристів. 16.55 Виклад українською мовою проф. Миколи Ковалевського „Україна в числах“. 17.10 „Гете і Мікеша“. 17.35 Концерт. 18.50 Вечірка. 19.15 „Жінка і мистецтво“. 19.30 Спорт. 19.35 Грам. кружок. 19.45 Радієвий щоденник. 20.00 „Година в літотому сажу“. 20.15 Концерт. 22.30 Концерт. 23.05 Поліційна оповістка.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

ЗАПРОШЕННЯ.

Згідно з арт. 6. статуту єдинственого фонду для членів поа. міського Театру у Львові запрошує загальних членів Міського Театру у Львові, а саме: артистів, членів зісполу хору, балету та оркестру, інспектора сцени, маляра, декоратора і перукаря на збори, які відбудуться в середу дня 30. березня 1932 з метою вибору 2 делегатів з гуртка чинних членів до Вишгородської Комісії, а в п'ятницю 1. квітня 1932 для вибору 3 делегатів з гуртка чинних членів до Відкритої Комісії.

В оба дні в год. 5-й (17-й) попоа. в с. а. і проб. Великого Театру.
У Львові, дня 14. березня 1932.

Францішек Бжик.

Віцепрезидент міста.

1531 3—3

Заведення для ФОТОГРАФІЙ і побільшень
ШТУКА ЛЬВІВ,
УЛ. ЛЕГІОНІВ Ч. I.
виконує
найгарніші фотографії,
побільшення, гуртки, табльо
і т. п. на 25% дешевше як
в середнім. 1577 1-1

ШЕВЧЕНКО І КНЯЖНА РЕПІНА
Ціна 1.50 злот. на пошт. перес. 50 сот.

Подяка.

Воля Всевишнього забрала нам 3. березня п. р. нашого Найдорожчого Мужа й Батька бл. п. д-ра Романа Коншиевича. Тяжким горем прибитий, відчувши як ганьбою козний ширий вислід співчуття переданий нам словом чи писемом, особами, що знали та цінили Дорогого нам Покійника.

Тому складаємо оцю дорогою сердечну подяку Високопреподоб. м. Отч. Високоповажним Громадянам, П. Т. Товариствам та Усміховам, які в нашому тяжкому горі не залишили нас без слів співчуття, а також усім тим, що своєю участю причинилися до звеличання душі покійного образів.

Ширі подяку складаємо передовсім Іх Експеленції Митрополитові Кир Андрееві за переслані нам слова потіхи. Високопреподобному Кир Іванові за довершення докоронного обряду і панатиху в церкві св. Петра на Личакові.

Іх Матеріальній д-ру Сажому за ласкаві відпущення Покійного в часі його недуги, відправу панатихи в домі жалоби, провід у похоронах і до глибини душі проявляюче надбробне слово.

Високопреподобним ОО. Професорам Духовної Академії Всевіт. О. Деканові д-ру Мишковському, Високопр. о. кан. Лавровицькому, Високопр. о. кан. Рудьові, Всес. О. д-ру Фіголеві, Всес. О. д-ру Лабі, Всес. О. д-ру Кондратові, Всес. О. д-ру Лисковському, як рівнож Високопр. о. кан. Путкевичеві парохом церкві св. Петра і Пала. Висх. ОО. Шинтківському, Ладі, Возякові і Василеві за ласкаву участь у похоронах.

Високопреподобному О. Черниському за трикратне відпущення Найса. Таїн та приготування Покійника на невідому дорогу.

П. Т. Сестрам Милосердя (зі Стрийського) за дбайливу і повну пожертву опіку в останніх недугах Покійного і участь у похоронах.

■ КИЛИМИ — віддалі віддалю. Останні килими продаю незвичайно дешево. Фабричний склад Ванк — площа Марійська 5. I. поверх. 1538 1-14

ФОРТЕПІЯН від 1.600 золотих п'яніна від 1.800 золотих, закордонні, знамениті, різном. краєв. на складі, продає, міняє, випозичає Ганак, Плясувського 21, перший поверх. 1523 4—5

Возьму в АРЕНДУ господарство 50—100 моргів, навіть без інвентаря. І. Мричко, Перемишль 3. Маг 67. 1557 2—2

П. Т. Патомця Духовної Академії в участь у панатихі, за чудовий спів хористів та винос домовини Покійного з дому жалоби.

Високоповажним (Дорогим) нашим Приятелям Вп. Пані проф. Пашкевичів, Вп. Радловським, Вп. Мотам, Вп. Голем, Вп. О. кан. Галитові, Вп. П. д-ру Чубатові за відпущення Покійного в часі його недуги за висказані нам слів співчуття й участь у похоронах. Д-ру Науковому Т-ву ім. Шевченка в його доленній писемі, класичарі з його відпущенням за участь у похоронах. Відпущенням Марійської Дружби. Паль у Львові Вп. Пані Голові Тов. Вчнівської і Вп. П. Личинської, та відпущенням „Рідної Школи“. Всес. О. Митрополитові Базилію і Вп. Пану Рам. Кондратові, відпущенням У.Г.А. „Мак. У. країни“ і корпоративній студ. „Літературно-Товаришній праці Покійного і його діду та адалотурі, Учителю, „Рідної Школи“ і дитрої, Братству Червонохоромі, радника Купчинського і всім Громадянам, що своєю прихильністю мали до нас „талант“ Покійного.

Особливо дяка належить від нас Вп. д-ру Лавровицькому за його доброту, ероту, зумілість і повну пожертву опіку в часі його недуги Покійного, бо ласкаві до Покійного в адалотурі, недужого, не тільки велике лікарське знання, але надання найвищої прихильності і доброту, проявлену християнську, що підтримує з найбільшим пошануванням.

Вп. Проф. д-ру Паньчинському за безцінне відпущення Покійного, за проф. Лещак, Вп. д-ру Бурачківському, Вп. проф. Лещак, Вп. д-ру Чайківському, М. хові за лікарські поради.

Своєм утім Впок. Громадянам, які відчувши наш тяжкий хрест, взяли участь у похоронах та заклали нам свої спочивані.

Львів, в березні 1932.

Лаше ШОФЕРСЬКІ КУРСИ. Інж. Рот Львів. Гроттгера 7. тел. 28.72. майбутній варстат. Лешаній факторній хресті розпочалася. Оплата тільки за випущення. 1571 2-3

МОЛОДА гарна пані з майном, навіть переписку в інтелігентним музикантом на станційній від зіт 35—40. Ціна низька. Монах. Дора — Посте-рестанте 13.

БІЖУТЕРІЯ — прощає найкраще. Домбровський-Розв'язувальський. Аквар. мічна 2. 1516 15-15